

Member Care Nederland

Toerustingsdag over het thema **Screening versus roeping: Roeping**

vrijdag 30 september 2011, Amersfoort

Eerst twee uitspraken. De eerste van Chris Wright, genoteerd in Cape Town 2010, de tweede van een onbekende missioloog.

<i>God heeft vanaf het OT Zijn volk willen inzetten om de wereld te bereiken. Er is echter altijd één probleem Zijn volk.</i>	<i>Als iemand maar de juiste missionaire motivatie heeft..., ... dan kunnen we zelfs predikanten uitzenden!</i>
--	---

Inleiding

Verschillende taalvelden

Wat is roeping? Voor sommigen een onbetwistbare stem uit de hemel speciaal voor professionals die het evangelie verkondigen, voor anderen gewoon een sterk verlangen om ergens in het koninkrijk van God te leven, te werken en te dienen. De één heeft het over het spreken van God, de ander over het komen tot je bestemming en een derde spreekt liever over beschikbaarheid voor het koninkrijk. De lijnen lopen niet zozeer langs kerkelijke of geloofszending, langs gereformeerd of evangelisch, maar meer langs rationeel versus emotioneel. De woorden die je voor je roeping gebruikt, hebben te maken met je identiteit, je geloof, je kennis en je kennissen, je ervaring en je geschiedenis.

Proces en uitleg

De roeping van zendingswerkers is vaak een lange route van vele jaren. Als aanstaande werkers daarvan getuigen, hebben zij allemaal een eigen verhaal. De één is overtuigd van een heldere roeping inclusief de stem van God, de ander spreekt voorzichtig over het opmerken van de hand van God in het leven en weer een ander heeft het over het zogenaamde deuren- en vensterprincipe: als God ergens een deur sluit, opent Hij een venster. Wat opvalt, is, dat alle mensen spreken over een proces waarin allerlei gedachten, overwegingen, ontmoetingen, mensen en gebeurtenissen op een bepaalde manier worden uitgelegd. Die uitleg is altijd een keuze die door de één heel stellig wordt geformuleerd en door de ander voorzichtig wordt omschreven. In ieder geval is die keuze is bespreekbaar.

Bescheidenheid en voorzichtigheid

Afhankelijk van de rol die je hebt bij de werving en selectie van mensen, word je geroepen om de roeping te bespreken. Natuurlijk maken mensen wel eens twijfelachtige toepassingen van Bijbelteksten of wordt er van een tekst heel veel gevraagd. Daarnaast komt het voor, dat zendingswerkers een gebeurtenis wel erg in eigen voordeel uitleggen. Omdat God ook een verkeerde uitleg van een Bijbelstekst of een kromme redenering kan gebruiken, past bescheidenheid en voorzichtigheid in het beoordelen van dergelijke getuigenissen. Het zijn persoonlijke verhalen die in de eerste plaats respect verdienen en pas daarna ook bevraagd kunnen worden.

Doorvragen op roeping

Daarom is het goed om stevig door te vragen op de roeping van de aanstaande werkers op basis van een helder beeld van wat je onder roeping verstaat. Roeping is niet maar *een tekst krijgen* en daarmee kan een commissie van werving en selectie dus ook niet tevreden zijn. Wat zegt de Bijbel onder andere over roeping?

Roeping in de Bijbel

1. *Ontspanning, want niet iedereen wordt geroepen*

Als ik de Bijbel lees, zie ik dat sommigen worden geroepen, maar anderen niet. Van veel profeten bijvoorbeeld is geen roeping bekend. Van Jes, Ezech en Jer is hun roeping beschreven, maar van Daniël, Hosea, Amos en andere profeten lezen we niets. Ook in het NT lees ik van de roeping van de discipelen en van Paulus, maar anderen worden niet expliciet geroepen. En als Paulus instructies geeft voor de inrichting van de gemeente, geeft hij criteria waaraan de oudsten moeten voldoen. Nergens spreekt hij dan van een roeping. Voor zover wij dat kunnen vaststellen, lijkt het erop, dat lang niet iedereen kan spreken van een bijzondere roeping voor het werk in het koninkrijk van God. Als ik dat correct zie, neemt dat in ieder geval wat van het gewicht van de roeping weg. Misschien is een goede motivatie ook voldoende? (En dan spreek ik nog niet eens over de mensen die 'gewoon' missionair, bijvoorbeeld in de stad, leven en werken en nooit worden uitgezonden.)

2. *Leiding en/als roeping*

Het tweede wat opvalt, is dat de Bijbel spreekt over de leiding van God in het leven van Zijn mensen. In het bijzonder wijs ik op Psalm 25.12 *Wie is de man die de HEERE vreest? Hij onderwijst hem in de weg die hij moet kiezen.* Het gaat hier om mensen die dicht bij God leven, die Hem kennen, (Hebr.: *yada'*) een soort *vertrouwelijk omgang met Hem hebben* en die mensen krijgen van God te horen of ze linksaf moeten, of rechtsaf. Hij onderwijst hen in de weg die zij moeten kiezen. Ook andere Bijbelgedeelten wijzen op de leiding van God in het leven. Een andere Psalm die dat doet, is Psalm 32.8: *Ik onderwijs u en leer u de weg die u moet gaan. Ik geef raad, mijn oog is op u.* Ik ben zelf eerder geneigd te spreken van leiding waardoor ik mij geroepen weet, dan dat ik direct spreek over roeping.

3. *Woord en Geest spreken elkaar niet tegen*

Daarbij merk ik, dat in Psalm 25 de woorden *weg, pad, getuigenis, wet* en dergelijke op een bepaalde manier synoniem zijn. In Psalm 25.9 en 10 staat bijvoorbeeld:

9 *Hij leidt zachtmoedigen in het recht, (die staat in de wet van God)*

Hij leert zachtmoedigen Zijn weg. (is synoniem voor wet)

10 *Alle paden van de HEERE zijn goedertierenheid en trouw voor wie Zijn verbond en Zijn getuigenissen in acht nemen.*

De weg die God je wijst, komt overeen met de woorden van God. Als iemand getuigt van zijn roeping door God en hij heeft een verkeerde houding, dan is het van belang, dat hij of zij daarop wordt gewezen als een tegenstrijdigheid. Als ik mij geroepen weet voor het werk in het koninkrijk van God, dan zal ik (bijvoorbeeld) een nederige houding aannemen. (Denk aan HIS, humility, integrity en simplicity of: nederigheid, betrouwbaarheid en eenvoud.) Als ik hoogmoedig ben, spreekt mijn leven mijn getuigenis tegen. Als je in mooie geestelijke woorden van je roeping spreekt, kunnen je houding en je daden die niet tegenspreken, want woord en Geest kunnen elkaar niet tegenspreken. (Walk what you talk.)

4. *Geformeed met gaven met het oog op je roeping*

De roeping sluit aan bij (1) de identiteit van iemand en (2) bij zijn of haar gaven. Van Psalm 139 is bekend dat God bij mijn bestaan betrokken is vanaf het moment, dat ik een *ongevormde klomp/vormloos begin* ben. God heeft mij geborduurd. Opmerkelijk vind ik ook de tekst uit Jeremia 1.5:

*Voordat Ik u in de moederschoot vormde, heb Ik u gekend;
voordat u uit de baarmoeder naar buiten kwam, heb Ik u geheiligd. (apart gezet, toegewijd)
Ik heb u aangesteld tot een profeet voor de volken.*

Dit gaat eigenlijk nog verder dan Psalm 139. God zegt, dat Hij Jeremia kende, vóórdat Hij Jeremia vormde en dat Hij hem al had geheiligd vóór zijn geboorte. Toen had God Jeremia al aangesteld tot profeet. M.a.w.: God wist van tevoren, dat Hij van Jeremia een profeet zou maken en vervolgens is Hij in de baarmoeder aan de slag gegaan. Je zou kunnen zeggen, God heeft daar naartoe gewerkt. God heeft van Jeremia al tot een profeet gevormd in de moederschoot.

Dat strookt met de gedachten van de gaven in het NT. God geeft de leden van de gemeente verschillende gaven en in het verlengde daarvan roept Hij mensen. Hij weet wie je bent. Hij heeft je zelf gemaakt. Hij wist op voorhand wat je taak zou zijn in deze wereld. Hij heeft je met het oog daarop ook bepaalde gaven meegegeven. Ik heb dus veel moeite met de zondagsschool juf die zegt: *ik heb niets met kinderen, ik heb er geen kennis van of ervaring mee, maar God roept me en dus moet ik het doen*. Bij sommige mensen is de onbekwaamheid het bewijs van de roeping. Volgens mij laat de Bijbel juist zien, dat God mensen roept in overeenstemming met hun gaven.

5. *Je geschiedenis in het kader van je roeping*

Dat sluit aan op het volgende: God roept mensen in het verlengde van hun geschiedenis (die door God wordt bepaald). De gaven die je hebt, ontwikkelen zich door alles wat je meemaakt. Dat wat je overkomt, de studie die je doet, het werk dat je verricht, de mensen die je tegenkomt, de ervaring die je opdoet, de voorspoed of de tegenslag die je ontmoet enz.: God gebruikt alles/kan alles gebruiken in Zijn leiding. Duidelijke Bijbelse voorbeelden daarvan zijn: Mozes, David en Paulus. God gebruikt hun gaven en hun geschiedenis om ze ergens toe te leiden. Vaak kan eerder opgedane ervaring worden ingezet in een volgende situatie of werkring.

6. *Je roeping is onbespreekbaar*

En dan tenslotte een mooi Bijbels voorbeeld. Een stukje geschiedenis dat mij altijd heeft geholpen in het denken over roeping. Ik lees Hd 16.6-10

6 En nadat zij door Frygië en het land van Galatië gereisd waren, werden zij door de Heilige Geest verhinderd het Woord in Asia te spreken. 7 En bij Mysië gekomen, probeerden zij naar Bithynië te reizen, maar de Geest liet het hun niet toe. 8 En nadat zij Mysië voorbijgereisd waren, kwamen zij in Troas.

Wat valt op? Zij worden gehinderd door de Geest. Wat is dat? Dat staat er niet bij. Op één of andere manier hebben zij geweten: dit is niet goed. Die kant moeten we niet op. Er staat niet bij, hoe de Geest dat heeft duidelijk gemaakt en toch herken ik het. Soms maak ik keuzes op een vergelijkbare manier. Op één of andere manier ben ik overtuigd, intuïtief overtuigd, van iets wat ik wel of niet moet doen. Ik kan het geen woorden geven, maar ik ben er toch heilig van overtuigd. Dat kun je dus ook niet communiceren, maar voorzichtig kritisch bekijken en

beluisteren. Misschien is dat ook iets van het geheim van een roeping. Het is niet of moeilijk bespreekbaar en aan de sollicitant om dat in te brengen.

7. *Je roeping is bespreekbaar*

En vervolgens staat er in Handelingen:

9 En Paulus kreeg 's nachts een visioen te zien: er stond een Macedonische man, die hem dringend vroeg: Kom over naar Macedonië en help ons!

10 Toen hij nu dit visioen gezien had, probeerden wij meteen naar Macedonië te reizen, omdat wij eruit opmaakten dat de Heere ons geroepen had aan hen het Evangelie te verkondigen.

Wat betekent: *wij maakten eruit op, dat de Heere ons geroepen had?* Als ik dat heel eenvoudig vertaal en meteen de Griekse vertalingen van het woord *opmaken* meeneem, dan staat er iets als: Paulus had een visioen. 's Morgens vertelde hij dat aan zijn reisgenoten, bij wijze van spreken voor de tent en zij vroegen elkaar (!) wat zou dit betekenen, hoe moeten we dit uitleggen? *Zij verbinden dan een aantal gebeurtenissen aan elkaar, ze zien een verband tussen dingen die op een bepaalde manier lopen, of nog anders vertaald, zij brengen gedachten bijeen en ze komen tot een besluit.* We hebben die kant op geprobeerd, we werden door de Geest verhinderd en nu krijg jij dit visioen. Als we daarover nadenken en met elkaar (!) van gedachten wisselen, dan moeten we vaststellen, dat God ons roept. Gebeurtenissen staan niet op zichzelf, maar die leggen we uit. Op grond van wat er gebeurt, maken wij op, dat God ons geroepen heeft. Dat maakt het dus ook goed bespreekbaar tijdens screening...